

Pedagógiai Nyári Egyetem Újszegeden, az MTA Biológiai Központjában.

Könyvkiállítás az MTE SZ megyei székházában, az elmúlt év díjnyertes szegedi nyomdatermekéből. Nyitva: 9-től 16 óráig.

Keserü Ilona festőművész gyűjteményes kiállítása a Bartók Béla Művelődési Központban, augusztus 20-ig. Nyitva: 10-től 18 óráig.

Tápai Antal szobrász, Varga Mátyas díszlettervező munkáiból kiállítás a SZOTE Dóm téri oktatási épületében, július 31-ig. Nyitva: 10-től 18 óráig.

Makovecz Imre építőművész kiállítása az újszegedi November 7. Művelődési Házban, augusztus 8-ig. Nyitva: hétköznap 10-től 18 óráig, vasárnap 10-től 14 óráig.

Váradi Gábor grafikai kiállítása a Sajtóház klubjában, augusztus 20-ig. Nyitva: szombat és vasárnap kivételével 10-től 19 óráig.

Kiszner József kosárfőnök munkái, valamint a Tápai Háziipari Szövetkezet gyékényszövései a Juhász Gyula Művelődési Központban, július 31-ig. Nyitva: 10-től 18 óráig.

A munka poézise. Képzőművészeti kiállítás Csongrád megye fejlődésének elmúlt 40 esztendőjéről a Fekete-házban. Nyitva: 10-től 18 óráig.

A Móra Ferenc Múzeum állandó kiállításai (nyitva: 10-től 18 óráig); Móra-emlékszoba; Hunok, avarok, magyarok; Csongrád megye gyógyszerészenek múltjából; Ember és környezete; Csongrád megyei paraszfbútorok és -viseletek; Kőolaj és földgáz; Lucs-képgyűjtemény; Buday György metszetei.

Természetes anyagokból

Népi iparművészeti bemutató

Szerencsés ötletből született a Juhász Gyula Művelődési Központ népi iparművészeti bemutatója. Kiszner József kosárfőnök munkái, a Tápai Háziipari Szövetkezet gyékényszermekei és a Szegedi Háziipari Szövetkezet rongyszönyegei szép egységet alkotnak. A népi iparművészet meglehetősen zavaros, sok ellentmondással küszködő, az ősi folklorkincs és a mai üzlet szempontjait összehámozni igyekvő időszakában talán a kismesterek azok, amelyek legtisztábbban és mégis piacerzően tudják őrizni a hagyományt, kielégíteni az igényeket.

A klárafalvi Kiszner József a kosárfőnök szinte teljes arsenálját bemutatja. Használati eszközei között kosarakat, táskákat, lámpaburákat éppúgy találhatunk, mint kisbútorokat. Rendkívül megkapó a vesszőfonás logikájának szemmel látható megnyilvánulása, az alakuló forma struktúrája, az ornamentelek ősi szépsége. Kár, hogy néhány munkáján ezt az egyszerű szépséget fokozni igyekszik — nyilván megrendelői igényekre — különböző színű vesszők használatával.

A tápai gyékényesekről már eddig is tanulmányok sora jelent meg. Ez a tele-

Pedagógusok a számítástechnikai kultúráért

Befejeződött a nyári egyetem

Tegnap, kedden bezárta kapuit a TIT megyei szervezetének 22. pedagógiai nyári egyeteme. A tanárok szegedi továbbképző fórumán ezúttal a számítástechnika iskolai felhasználásáról szölk az előadások, s a 280 résztvevő kiscsoportokban ismerkedhetett különböző típusú személyi számítógépekkel.

Soha ennyien nem jelentkeztek még a nyári egyetemre, mint az idén. A különös érdeklődés nyilvánvalóan a témának köszönhető: a hazai pedagógustársadalom jól érzékeli, hogy az informatikai kultúra elterjedése az oktatásügyben is létfontosságú. A szervezők egyik célja éppen ennek tudatosítása, érvekkel való alátámasztása volt, a másik, hogy a hallgatók maguk is megszerezhessék itt a számítástechnikai alapműveltség elemeit. Az előadások és gyakorlatok befejeztével arról kérdeztük Agoston György egyetemi tanárt, a nyári egyetem igazgatóját: mennyire sikerült megközelíteni az előre kitűzött célokat? *Mi a legfontosabb eredménye az elmúlt nyolc napnak?*

— A legnagyobb eredménynek azt tartom, hogy 280 pedagógusvendégünk immár megfelelő tények és összefüggések ismeretében helyesen gondolkodik az elektronizáció jelentőségéről és távlatairól. Hogy tudják, társadalmi-gazdasági fejlődésünk kulcskérdése ez. A „nagy témán” belül különösen azzal foglalkoztunk, milyen szerepük lehet az iskolának a számítástechnikai kultúra terjesztésében és alkalmazásában. Megértették, hogy nem egy eszközzel van szó a sok között, hanem minden eszközt és módszert színtetizáló, átható szemléletmódról. Hogy a számítástechnikai műveltség immár az általános műveltség szerves része, s az iskolai tanítás hatékonysága szem-

pontjából döntő jelentőségű. Bizvást mondhatom: ennyi tanárt egyszerre nem győztek még meg Magyarországon arról, hogy kezdeményezői, propagátorai legyenek az informatikai kultúra iskolai „betörésének”.

— Erre nyilván azért is volt nagy szükség, mert az oktatásügyi irányításnak nem célja — talán módja sincs erre — fölülről elrendelni a számítástechnika iskolai, tantárgyszerű oktatását és alkalmazását.

— Kifejezetten az iskolák, tanárok kezdeményezéseire, a sajátos, helyi lehetőségek szerinti fejlesztésre számít a minisztérium, a központi „elrendelés” stratégia helyett az „elterjesztés” választja. Az igazsághoz tartozik, hogy a kellő anyagi hiányában. Azt tervezik, hogy a „televíziót az iskoláknak” akcióhoz hasonlóan társadalmi segítség is érkezik, mondjuk olyan nagyvállalatoktól, amelyek ezt megengedhetik maguknak. Természetesen nem szabad annak megtörténnie, hogy a jó kapcsolatokkal rendelkező iskolák — mondjuk — csodagépeket szereznek maguknak... Kizárólag annak van értelme, hogy az általános iskolákban azonos típusú számítógépek terjedjenek el. Visszatérve a mi dolgunkra: az emlegetett stratégiának nagy szolgálatot tett a nyári egyetem azzal, hogy kialakította a pedagógusok érzékenységét, s új támogatókat nyert meg az ügynek.

— Gondolom azzal is, hogy számítógépek közelbe kerülhetnek, személyesen megtapasztalhatták, hogyan működik, mire való.

— A hallgatóság többsége teljesen kezdő volt: 15 óra

Muzsikáló udvaron

Pege „komolyban”

Bár hallottam harangozni arról, hogy az ismert dzsessz-zenész, Pege Aladár „átment komolyba”, mégis zavarba ejtett a Muzsikáló udvarra hirdett hétfői bögeostéjének műsorlapja. Láttam a mit sem sejtő néző is meglepetést szimatolt, be is jött rendesen, ám valahogyan másképpen, miként gyanítani lehetett. Többnyire barokk szonáták, versenyművek szerzőihez társult a játékos neve, s ha átirat, nyilván dzsesszes — pedig dehogy. Pege komolyan gondolta: más vonóhangszerek irodalmát transzplantálta böge, de stílusban nem szállt ki, azaz semmi fakszni, eltolt ritmus, dzsesszes beütés, a zene maradt, ami, vagyis komoly. (Nem, mintha magam a dzsesszt lenézném holmi könnyű műfajnak.) A műsor persze némileg módosult, a Bartók-, Kodály-átiratok elmaradtak, megmaradt viszont a Marcello-, a Telemann-adaptáció, hozzá jött egy Händel-szonata, valamint két versenymű, Dragonetti és Dittersdorfé, meg a ráadások (köztük Saint-Saëns Hattyúja, és végre egy hamisítatlan Pege-improvizáció, népdalra, „kortárs zenei stílusban”, szenzációsnak).

A nagyböge hálátlan szólohangszer. Pege ambíciója pedig felette tiszteletre méltó. Tiszteletre méltó, ahogyan emancipálni igyekszik, bizonyítani, hogy tulajdonképpen nagyra nőtt hegedű, csak éppen nem az áll alá kell fektetni. Vagyis hát irodalmat kerit a böge nek — az önálló koncertezéshez. Az sem igen fesze-

BASIC-tanfolyamon vehettek részt Szegeden. Olyannyira érdekelte őket, hogy hét végén elkérték a gépeket, és a szabad időben tantárgyi programokat másoltak... Az előadásokon pedig minden alkalmazási tapasztalat és elméleti összegzés, ami Magyarországon ma megfogalmazható, a pedagógiában ismert — az mind jelen volt. A Tudományos-vezetési és Informatikai Intézet, a veszprémi oktatástechnikai központ, a pedagógiai intézet, valamint a kiváló pedagógusok által készített, „maszek” tantárgyi programok, vagyis feltehetően a ma legjobbak — a hallgatók rendelkezésére álltak. Reméljük, a számítástechnika jó propagátorai búcsúztak Szegedtől...

S. E.

Nagy Feró a Biciglin

Ez az, ami nem gurult félre. Mármint a bicigli. Nagy Feró új együttese nem érte el igazán a várt sikert legutóbbi szegedi koncertjén. A téma nem is elsősorban az együttes, hanem inkább a János, a vitéz és Feró legújabb terveinek megismerése volt. Erről a kétkerekűről annyit, hogy össze szeretne egy teljesen új elképzeléseken alapuló koncertet csinálni a stadionban, ahol bemutatkozhatna az együttes.

A János, a vitézben miért nem lép fel? Mindennemű mendemonda ellenére — lemondta a részvételt. Az indok? „Epizód szerepet karolt volna, míg a jelenlegi elfoglaltságát jelentő musicalben, a Hairben főszerepet játszik. Rengeteget próbál. Dolgozik ezenkívül a Hamlet színpadra vitelén, Feró

Nagy László felvétele.

Már a Dóm téren próbál a Varázsfuvola stábjá. Képünkön: az NDK-beli rendező, Karl Heinz Erkrath dolgozik a csoportos szereplőkkel

kelet-európai rockopera. Véleménye szerint elég karakteres a rendelkezésre álló népzenei anyag ahhoz, hogy ez igaz legyen. Az angol-szászok is a népzene támaszkodnak rockoperáiknál, miért ne volna járható út ez Kelet-Európában is. Erre a népzenei anyagra is lehet támaszkodni — mint alapra —, miért ne arathatna siker a Hamlet? A kérdésre megnyugtató választ a közönség reakciója, véleménye ad majd — ősszel.

Visszatérve a Hairre. Sándor Pál rendező, a koreográfus az USA-ból érkezik, a próbák éjjel-nappal folynak. Először a Budai Park színpadon, látható később szeretnék elvinni a Sportcsarnokba is. Biznak benne, hogy az év előadása lesz az új Hair.

Feró nagy várakozással tekint a Hamlet bemutatója elé. Talán megszületik egy

Szóval Feró dolgozik. Hamlet. Hair, koncert a Biciglin, tervek. Talán túl soknak tűnik, ám ismerve Feró temperamentumát, munkabírását, valamennyi elképzelését siker koronázza. Sajnálom, hogy nem láthatjuk a szabadtéri színpadán... Befejezésül jó biciklizést, defektmentes utat, őszig!

Balogh József

Elhunyt dr. Petri Gábor akadémikus

fokú erkölcsi elveit kisugározta környezetére.

Július 23-án, 72. évében elhunyt dr. Petri Gábor akadémikus, az MTA orvosi osztály volt elnöke, állami díjas, nyugalmazott egyetemi tanár, az Elnöki Tanács volt tagja, a Szegedi Orvostudományi Egyetem prorektora, a hallei Martin-Luther Egyetem díszdoktora, az angol Királyi Sebész Kollégium tiszteletbeli tagja, számos hazai és külföldi tudományos társaság tiszteletbeli és rendes tagja. Temetéséről később történik intézkedés.

Dr. Petri Gábor halála fájdalmas veszteség a magyar orvostudomány, az egészségügy és a közélet számára. Személyében kivételes módon egyesült a betegek gyógyulásáért önfeláldozó, lelkiismeretes gondossággal minden lehetőséget megtevő orvos, a tanítómester, aki tudását, emberségét, magas

A tudomány avatott művelője volt, tudománypolitikus, aki az ember szolgálatában álló tudomány fejlődését segítette. A társadalmi gondjait vállán hordozó páratlan műveltségű közéleti férfiú, széles látókörű ember volt, tanítványok sokaságát nevelte, elsősorban saját személyes példájával, mély humanizmussal. Élete azt példázta, amit a múlt század nagy magyar sebésze így fogalmazott meg: „vivere alii, non sibi” — másokért élni, nem magunkért. Fáradhatatlanul küzdött a közjóért; az orvos-egetem vezetőjeként annak fejlődéséért rendkívül sokat tett, csakúgy, mint a magyar egészségügyéért. Magas beosztása, nagy elfoglaltsága ellenére ajtaja mindig nyitva állt, és mindig talált rá időt, hogy a hozzá fordulóknak kisebb-nagyobb bajain segítsen.

Súlyos, végzetes betegsége — amellyel teljesen tisztában volt — sem törte meg kivételes egyéniségét, és munkáját az utolsó hetekig folytatta, amíg csak jártányi ereje maradt.

Emlékét megőrzik mindazok, akiknek oly sokat adott: a barátok, a tanítványok, a munkatársak, a betegek, és megőrzi a Szegedi Orvostudományi Egyetem, amelyet vezetett és gyarapított élete munkájával.

N. I.

T. L.